

[Bolvig]

venstre har gjort ved flere lejligheder og i mange debatter, at det er nødvendigt, at vi indfører en obligatorisk overskudsdeling, et medeje, således at man til gengæld for en udvist tilbageholdenhed også får en rimelig andel af det forhåbentlig øgede overskud og indtjening, der bliver på de enkelte virksomheder. Vi må også gøre det mere attraktivt at foretage aktiv investering i erhvervslivet, altså bedre vilkår for aktieerhvervelser, lettelse af generationsskifteproblemer og alle disse mange ting.

Men vi må erkende, at det vil kun være ting, som virker på lang sigt. Vi står over for akutte, katastrofale problemer i øjeblikket. Det er vel også baggrunden for, at arbejdsministeren nu har fremlagt denne plan, vi diskuterer i øjeblikket, en plan, som ifølge arbejdsministerens opgivelser vil give arbejde til omkring 45.000 mennesker. Det er et højt tal, det erkender jeg gerne, men vi må have i baghovedet, at selv om det lykkes os at skabe ekstra job til 45.000 mennesker, vil det i heldigste tilfælde bevirke, at arbejdsløsheden ikke stiger.

Læg mærke til, at vi sidste år gang på gang drøftede paradoksproblemet. Det er der ingen der gør mere. Paradoksproblemet eksisterer overhovedet ikke, for arbejdsløsheden er nu udtalt overalt fra Skagen til Gedser, i by og på land.

Det radikale venstre kan støtte de forslag, der er fremlagt i ministerens plan. Vi kan støtte, at vi skal udbygge erhvervsuddannelserne og arbejdsmarkedsuddannelserne, men vil foreslå, at for at skaffe endnu flere pladser end de 15 pct.s forøgelse, som ministeren er inde på, må vi i en sådan akut situation, som vi står i, sætte kravene ned, da må vi acceptere højere klassekvotienter, da må vi acceptere, som også venstre er inde på i deres fremlagte plan, at man kan have både formiddags- og eftermiddagsundervisning eller aftenundervisning. Vi må være tilstrækkelig smidige.

En af de vigtigste ting, som ministeren er inde på i planen, er en udvidelse af lære- og praktikpladser. Det er også vigtigt. Det er katastrofalt, at efter sommerferien vil der være mindst 10.000 unge, som ikke kan få en lære- eller praktikplads. Derfor er det rigtigt, at det offentlige nu for alvor går ind og kan tilbyde unge lære- og praktikpladser. Vigtigt er det naturligvis, at vi kan opmuntre det

private erhvervsliv til at oprette flere pladser. Derfor ønsker jeg på det radikale venstres vegne arbejdsministeren meget held med de drøftelser, som man antyder nu skal foregå med arbejdsmarkedets parter. Jeg er bare ikke sikker på, at selv alle mulige gode ønsker er nok. Hvis ikke man er i stand til at få frivillige aftaler, tvinges vi til at overveje andre løsninger og andre muligheder.

Vi er meget glade for, at jobtilbuddene nu bliver givet på et tidligere tidspunkt. Vi erkender, at man ikke kan komme længere ned sådan lige en-to-tre, for så får vi nogle administrative problemer, vi ikke kan klare, så vi kan støtte målet med, at jobtilbud gives efter et år, og håbe, at det kun er yderligere skridt på vejen til, at vi kommer frem til at kunne give et jobtilbud efter ganske få måneders ledighed. Det må være det mål, vi stiler efter.

Vi har bemærket, at arbejdsministeren holder om en varm kartoffel, når han taler om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne tilsige på det radikale venstres vegne, at det spørgsmål vil vi gerne drøfte, også med arbejdsministeren. Det er nok muligt, at der kræves nytænkning på det område.

Med hensyn til arbejdsministerens nye program for jobskabelse tror jeg i hvert fald heller ikke, at gode ønsker er nok, for der er mange barrierer, og vi må erkende, at de forsøg, der er gjort lokalt i kommuner og amter, stort set har været en fiasko. Derfor skal der nye initiativer i gang. Ministeren har ret i – det ved vi alle sammen – at der ligger udmærkede arbejdsopgaver inden for isolering, inden for vedvarende energi, inden for genbrug. Vi ved også, at der inden for hele miljøsektoren ligger mange vigtige arbejdsopgaver. Der er mange fordomme i det danske samfund, og hvis arbejdsmarkedsnævnen får ret til at nedlægge veto, så er jeg bange for, vi ikke kommer ret langt. Der sidder repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, og de skal selvfølgelig forsvare velerhvervede rettigheder. Vi erkender, at dansk erhvervsliv er så smidigt og så hurtigt kan omstilles, at mange af de arbejdsopgaver laves eller vil blive lavet af eksisterende virksomheder. Derfor tror jeg altså, at arbejdsministeren må være indstillet på at kunne diktere arbejdsmarkedsnævnen, ellers frygter jeg, at vi kommer ind i nøjagtig det samme problem, som vi stod over for tidligere.